

L'ESPERIT, DO SUPREM DE LA PASQUA

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Pentecosta és el cim de la Pasqua! La nostra vida ha estat marcada pel do de l'Esperit que Déu ha vessat al nostre cor. Sant Efrem, referint-se a la comunió eucarística afirmava: «Has rebut foc». Sí, l'Esperit del Crist que ens ha estat donat és, certament, un FOC que transforma.

L'Esperit de Déu és el que forja la nostra identitat de creients. «Els dons que rebem de l'Esperit són diversos», diu sant Pau. Sí, són els fruits que tenen la seva font profunda en Déu, i la nostra vida, guiada per l'Esperit, n'ha d'esdevenir un reflex: un reflex d'amor, de joia, de pau, de bondat, de paciència, de benignitat, de fidelitat, de dolcesa i de temprança..., com una aproximació a la manera de ser de Déu.

I la missió que Jesús ens confia dient: «Aneu, anuncieu... Jo us envio a vosaltres», no és també una crida que Jesús ens fa i que, si l'acollim, ha de donar el seu fruit? Uns homes, amb les portes tancades per por, havent rebut l'Esperit esdevingueren testimonis intrèpids de Crist i del seu Evangelí. Sí, el do de Jesús dient «Rebeu l'Esperit Sant» va íntimament unit a la missió.

M'agrada contemplar el gest de Jesús alenant el seu Esperit Sant damunt dels deixebles, com un gest semblant al que feu el Creador aquell dia sisè alenant damunt el fang de l'home. Sí, la Pentecosta cristiana és un nou do de la creació divina.

Al cim de la Pasqua ens ha estat donat el do més íntim de Déu: la plenitud del seu Esperit.

Crist ressuscitat, com vam escoltar al pregó de la Nit de Pasqua, «ha esborrat amorosament, amb la seva sang, aquell deute que Adam havia merescut», i amb el foc del seu Esperit «ha esvaït la tenebra del pecat» i ha il·luminat de nou un bell horitzó que és l'alba «d'aquella nit benaurada, que uní el cel i la terra, nit en què l'home retrobà Déu».

Sí, l'Esperit ens fa clamar: Abbà, Pare! I ens condueix vers aquella plenitud en la que, «com a fills de la llum», un dia, veurem Déu ja cara a cara.